

**Frå dommarfullmechtig i Hardanger og Voss, Thorstein Diesen, si dagbok
17. mai 1888 då han var innom "Totalistene" sin fest:**

Sitat:

Det interessanteste ved festen var forresten et musikalsk geni som optrådte, en ung mann ved navn Britha-Lars-Sjur Helgeland. (Britha het hans mor, Lars het hans far og Sjur ham selv. På samme måte TollefsOla lik Ola Tollefsen.)

Han var meget smuk. Ansiktet var snarere rått, øynene tilsløret og senket, og vakte snarere tanke om en vild forbryter enn om et drømmende geni med sterkt innadvendt følelsesliv.

Han spilte forskjellig, deriblandt en slått, som han selv hadde komponert og som heter "de tre seterjenter." Situasjonen er at den ene lenges efter gutten sin og så gir de to andre seg til å trøste henne ved å synge og jodle for henne. Man hører kjørne raute, bjellene klinge, budeiene lokke på buskapen, og alt innimellom kommer skjærende utbrudd av jentenes kjærighetssorg eller jublende danser eller mildere stemningsfulle partier. Han spilte stykket et par ganger og nød stor applaus. Virkelig fortjent. Jeg klappet alt jeg orket. Det var et komisk syn å se ham reise seg for å takke for applausen. Han holdt fiolinen i venstre hånd og buen i høyre, slo armene vidt ut og bukket med hodet ned mot gulvet. Jeg tror endog han skrevet med benene. Manøveren var yderst ubehendig og voldsom. Det var et under at ikkje de omkringstående fikk et ordentlig smekk av buen og fiolinen.